

Zpracovali: Šimon Škrkánek,
Daniel Kyselák, Štěpán Vysloužil,
Klaudie Střeláková a Nela
Novotná
ZŠ Němčice nad Hanou

SCÉNÁŘ

Náš pamětník pan **Milan Tesařík** se narodil 17.12. 1950 v Němčicích nad Hanou v rodinném domku, kde vyrůstal později i se svou mladší sestrou. Pana Tesaříka jen tak něco nerozhodí. Vše bere s humorem a nadsázkou. Jak by taky ne? Je to skvělý divadelník a velmi rád na své humorné zážitky vzpomíná

Podle pana Tesaříka není školka jako školka. A s krávou po boku, má nohu v otoku

"Moje dětství podle mě bylo úžasný. Já jsem měl školku v polu. Dvě krávy, já, vůz. Když jsem s tím strýčkem vedli krávu přes zahradu ke stařence, aby mohla jít do pola a kráva mně šlápla na nohu, já jsem řval jak partyzán. A ten strejček mně říká NEŘVI! Vrať jí to! Takže jsem skákal krávě po kopytě. A šli jsme dál."

Svůj humor dával pan Tesařík na obdiv i v pozdějších letech, kdy se stal konferenciérem. Jeho hlášky byly legendární, né však pro kynology ideální.

"Teď kolem nás prochází gynekologický klub z Nezamyslic, (místo kynologický tak ze mě vypadl gynekologický.)"

Nezapomenutelným se také stal pro pana Tesaříka výlet do Stalingradu. Kde poznal krásu nejen ruských vagónů, průvodčích, ale i rajčete, které na cestu autobusem zcela jistě potřebujete.

"Poprvní jsem tam jeli vlakem. Já a tatínek můj. Tam mají všady vagóny, které já jsem obdivoval, tam byli jen 4 lidi a 4 postele, 2 nad sebou a koberce na chodbách. A dvě jezurny, to jsou průvodčí. Jedna cvakala lístky, takže ta věčně seděla, protože to nezastavovalo. Po 500 km je první zastávka. Takže ona neměla co cvakat, ale byla tam. A druhá co roznášela čaj. To jsem v 17 letech v našich vlacích takový luxus nepoznal."

Cesta autobusem to už byl jiný oříšek (nebo vlastně rajče)?

"Jsme jeli autobusem kousek. Pro ně je to kousek, jo. Cesty žádný skoro, hrozný, benzínka jenom někde a když zastavil řidič, tak všichni vystoupili, dali ti takovou sklinku, ta byla plná vodky a do druhé ruky ti dali rajče takový vobrovský a teď pij!"

Pan Tesařík je celý život aktivním Sokolem. Řídí se heslem ve zdravém těle, zdravý duch, proto každé čtyři roky na světové gymnestradě udělá velký rozruch.

„A seřadiště jsme měli na ten průvod vedle ženské věznice. A tam jsme dvě hodiny čekali než na nás přijde řada. A ty baby v těch zamřížovaných oknách si z nás dělali prču a my z nich.“